

μέ την ἄλλη Ἡλ. Βαρέθ' καὶ ἀργατεῖα Ζαγόρ. Ἀγωνίζεται
 'ς τοῖς ἀργατεῖς τὸ καλοκαίρι ΑΚαρκαβίτσ. ἐνθ' ἄν. || Φρ.
 Εὐτάγω ἀργατεῖα (μισθώνω ἐργάτας διὰ γεωργικὰς συνή-
 θως ἐργασίας) Ὁφ. Ἡ λ. ἐπὶ τῆς σημ. τῆς ἐργασίας
 ἢ τοῦ ἔργου καθόλου καὶ μεταγν. Πβ. Π.Δ. (Σοφ. Σολ.
 7,16) «ἐν γὰρ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ λόγοι ἡμῶν,
 πᾶσα τε φρόνησις καὶ ἐργατειῶν ἐπιστήμη». β) Ἡ ἐπὶ
 μισθῷ ἐργασία τοῦ ὑπηρετοῦντος τοὺς κτίστας ἐργάτου
 ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς διὰ τῆς προσκομίσεως τῶν οἰκοδομη-
 σίμων ὑλῶν, οἶον λίθων, πηλοῦ κττ. Πόντ. (Κερασ.) γ)
 Ἡ ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ πολλῶν γινόμενη ὑπὲρ τινος ἄνευ μι-
 σθοῦ ἐργασία, οἶον θερισμός, ἔκτακτοι οἰκίακαί τινες
 ἐργασίαι κττ. Ἡπ. Θράκ. (Γέν. Σηλυβρ. κ.ά.) Κάρπ. Κε-
 φαλλ. Κύθν. Νίσυρ. Πελοπν. (Δημητσάν. Ἡλ. Μάν. κ.ά.)
 Πόντ. (Κοτύωρ. Κρώμν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τῆλ.
 Χίος κ.ά.: Θὰ κάμωμε ἀργατεῖα γὰρ νὰ σκάψωμε τ' ἀμπέλι
 Μάν. || Φρ. Βάζω ἀργατεῖα Κεφαλλ. Εὐτάγω ἀργατεῖαν (κά-
 μνω ἀρ.) Τραπ. Χαλδ. κ.ά. δ) Συνεκδ. τὸ ὑπὸ τοῦ
 ἐργοδότη προσφερόμενον φαγητὸν εἰς τοὺς ἀμισθὶ ἀπὸ
 κοινοῦ ἐργαζομένους ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς συντέλεσιν ἔργου
 τινὸς Κεφαλλ. 2) Περιληπτικῶς τὸ σύνολον τῶν ἐρ-
 γατῶν τῶν ἐπὶ μισθῷ ἐργαζομένων ἢ καὶ τὸ σύνολον
 τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ἀπὸ κοινοῦ συνεργάζονται
 ἄνευ μισθοῦ πρὸς συντέλεσιν ἔργου ὑπὲρ φίλου ἢ γνω-
 στοῦ προσώπου (ἐπὶ τῆς σημ. ταύτης πολλαχοῦ καὶ κατὰ
 πληθ.) σύνηθ. καὶ Πόντ. (Ὁφ. Τραπ. κ.ά.): Ἐχω ἀρ-
 γατεῖα (ἐργάτας ἐκτελοῦντας ἐργασίαν μου). Βάνω ἀργατεῖα
 νὰ μοῦ θερίσουν τὸ χωράφι-νὰ μοῦ σκάψουν τ' ἀμπέλι κττ.
 πολλαχ. Συφώνησα μὲ μιὰ ἀργατεῖα ἀπὸ ὁχτὼ ἀργάτες μὲ
 τρεῖς δραμὲς μεροδούλι Πελοπν. (Αἴγ.) Πολλὰ χτήματα, μεγάλη
 ἀργατεῖα Εὐβ. (Αἰδηψ.) Τόση ἀργατεῖα θωρῶ κ' ἤφερε γὰρ
 τ' ἀδέλφι του Κρήτ. Ἡ ἀργατεῖα θερίζει Μέγαρ. Ἐσκόλας ἢ
 ἀργατεῖα Κέρκ. Ἐφυγε οὐλ' ἢ ἀργατεῖα Πελοπν. Ἐφυγε ἢ
 ἀργατεῖα μας τσαὶ δοδίστη ἢ δουλεία Μέγαρ. Ἀπάντηξα μιὰν
 ἀργατεῖα ἀπὸ πενήντα ἀνομάτοι Μῆλ. Οἱ ἀργατεῖς τραγου-
 δᾶνε ὁλοῦθε Πελοπν. (Κλουτσιοχ.) || Παροιμ. Ἡ ἀλεποῦ
 εἶχε ἀργατεῖα κ' ἐκείνη ἀκριδολόγαγε (ἐπὶ τοῦ παραμελοῦν-
 τος τὴν κυρίαν καὶ σοβαρὰν ἐργασίαν του καὶ ἀσχολουμένου
 εἰς ἔργα ἐπουσιώδη καὶ ἄσκοπα. Παραλλαγαὶ τῆς παροιμ.
 παρὰ ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,455) Πελοπν. (Δημητσάν.) || Ἄσμ.

Ὁ ἥλιος ἐχαμήλωσε καὶ ἀργεῖ νὰ βασιλέψη,
 τὸν καταρεῖται ἢ ἀργατεῖα κ' οἱ ξενοδουλευταδες
 Ἡπ.

Ἦλε μου, γὰρ βασιλεψε, ἀργεῖς νὰ βασιλέψης,
 σὲ καταρεῖνται οἱ ἐργατεῖς καὶ οὐλ' οἱ δουλευταδες
 Καλάβρυτ. κ.ά.

Κλάψαν τοῦ κόσμου τ' ἀργατεῖα, κλάψαν τ' ἀργατοδούλια
 Πάγγ. — Ποίημ.
 Γλυκοξυπνοῦν κ' οἱ ἀργατεῖς καὶ πάν' 'ς τὰ πλούσια ἔργα
 ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 7. Ἡ σημ. καὶ μεταγν. Συνών. ἀρ-
 γαταρεία, ἀργατικὸ 3, ἀργατολόγι, ἀργατολογία,
 ἀργατουρεία. β) Γενικῶς οἱ ἐργατικοὶ ἄνθρωποι, ὁ
 ἐργατικὸς κόσμος σύνηθ.: Ἡ ἀργατεῖα πεινάει-θέλει φρωμί
 κ' ἐλαϊά. 3) Πολυπληθὴς ὁμάς, πλῆθος ἐν γένει Νίσυρ.:
 Ἐκεῖ βλέπει μιὰν ἀργατεῖα δράκους κ' ἔρχονται ἀποκάτω
 ἀπὸ ἕναν πύργο καὶ φωνάζουν (ἐκ παραμυθ.)

ἀργατεύω, ἐργατεύω Θεσσ. (Ὀλυμπ.) ἀργατεύω
 πολλαχ. ἀρκατεύω Κύπρ. Μέσ. ἰργατεύουμι Στερελλ.
 (Αἰτωλ.) ἀργατεύομαι ΚΧατζοπ. Πύργ. Ἀκροπότ. 13
 ἀρκατεύουμαι Κύπρ. ἀργατεύουμι Ἡπ. Μακεδ. (Σισάν.)
 Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ μεταγν. ἐργατεύομαι = ἐργάζομαι, μοχθῶ,
 παρ' ὃ καὶ ἐνεργ. ἐργατεύω.

1) Ἐργάζομαι ἐπὶ μισθῷ ὡς ἐργάτης ἢ προσλαμβάνομαι ὡς ἐργάτης πολλαχ.: Ἀργατευτήκαμε εἴκοσι ἀπὸ τὸ
 χωριό μας γὰρ τὸ ἐργοστάσιο Λεξ. Δημητρ. Ἀργατεύει καὶ ζῇ
 Σισάν. Ἀργατεύει αὐτὸς 'ς τὰ ξένα καὶ ζῇ τὰ πιδιά τ' Αἰτωλ.
 Ἰργατεύουντι αὐτεῖν' 'ς τ' ἀμπέλια αὐτόθ. Ἀργατεύκαν' φέτον
 γὰρ νὰ ζήσ'νι αὐτόθ. Ἀργατέψ' γὰρ νὰ ζήσης Ἡπ. Ἀργα-
 τεύομαι μὲ τὸ τσαπὶ (ἐργάζομαι σκάπτων τὴν γῆν) ΚΧα-
 τζοπ. ἐνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Ἐμαθὲν μου τὴν τέχνην του γὰρ νὰ τὸν μακαρίζω
 τῶν νὰ μὴν ἀρκατεύουμαι οὔτε γὰρ νὰ θερίζω

Κύπρ. 2) Εἶμαι δοῦλος, δουλεύω Θεσσ. (Ὀλυμπ.): Ἄσμ.
 'Σ τὲς χῶρες σκλάβοι κάθονται, 'ς τοὺς Τούρκους ἐργατεύουν
 κ' εἰς τὰ βουνὰ κλεφτόπουλλα μὲ τὸ σπαθὶ 'ς τὸ χέρι.

ἀργάτης ὁ, ἐργάτης λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. Ζάκ.
 Καππ. (Ἀνακ. Σινασσ.) Κάρπ. Κρήτ. Κύθηρ. Πάρ. Πε-
 λοπν. (Λακων.) Χίος κ.ά. ἰργάτ'ς Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἐρ-
 γάτες Πόντ. (Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ.) ἐργάτα Τσακων. ἐρ-
 γάτης Καππ. (Ἀραβάν. Γούρζ. Σίλατ.) ἀργάτης κοιν.
 ἀργάτης Σύμ. ἀργάτης Καππ. (Φάρασ.) ἀργάτης Κύπρ.
 Ρόδ. Χίος (Πυργ.) ἀργάτες Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Ὁφ.
 Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀργάκης Χίος (Μεστ.) ἀργά-
 τ'ς Εὐβ. (Στρόπον.) ἀργάτ'ς βόρ. ἰδιώμ. ἀργάτης Ρόδ.
 ἀργάτης Ρόδ. Θηλ. ἀργάτισσα πολλαχ. ἀργάτ'σσα Ἡπ.
 (Ζαγόρ.) Σάμ. κ.ά. ὀργάτ'σσα Ἡπ. (Ζαγόρ.) ἀργάτα
 Κεφαλλ. ἐργαῖνα Χίος (Νένητ.) ἀργαῖνα Λήμν. Μα-
 κεδ. Σκίαθ. κ.ά. ἀρκαῖνα Κύπρ. ἀργαῖνισσα ἄγν. τόπ.
 ἀργαῖνισσα Κέρκ. (Ἀργυροῦδ.) ἀργαῖνισσα Μακεδ. (Σισάν.)
 ἀρκατοῦ Κύπρ. Χίος. Πληθ. ἀργατοὶ Θράκ. (Γέν.) ἀρ-
 γαταῖοι Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Τὸ μεσν. οὐς. ἀργάτης, ὃ ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐργάτης. Πβ.
 Μαχαιρ. 1,246 (ἐκδ. RDawkins) «πέμπει τον με μίαν
 τσάμπαν εἰς τὸ χέριν του νὰ σγάφῃ εἰς τὸ χαντάκιν... μὲ
 τοὺς ἀργάτες». Τὸ ἀρκτικὸν α δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ κατὰ
 προληπτικὴν ἀφομ. πρὸς τὸ ἐπόμενον α. Πβ. ΓΧατζιδ.
 ΜΝΕ 1,233. Διὰ τὸν τύπ. ἀργάτης Ρόδ. πβ. τὰ ὅμοια
 αὐτόθι ἀμπελοουργός, ἀργός κττ.

1) Ὁ ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος συνήθως εἰς ἐργασίας
 γεωργικὰς, οἰκοδομικὰς, βιοτεχνικὰς κττ., ἐργάτης κοιν.
 καὶ Καππ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Γούρζ. Σίλατ. Σινασσ. Φά-
 ρασ.) Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.
 κ.ά.): Ἐρχομαι-πηγαίνω ἐργάτης. Ἐχω-βάζω-παίρνω-πιάνω
 ἀργάτες κοιν. Ἐμπαίνω ἀργάτης Κάρπ. Ἀ'λεύου ὀργάτ'σσα
 (ὡς ἐργάτης) Ζαγόρ. || Φρ. Ἀς βάλ' καὶ ἀργάτης (ἄς βάλῃ καὶ
 ἐργάτας, δηλ. νὰ τὸν βοηθήσουν εἰς τὰς ἐνεργείας του.
 Εἰρων. ἐπὶ ἀδιαφορίας πρὸς τὸν κακολογοῦντα) Μακεδ.
 (Καταφύγ.) Νοῦς ἐργάτη-δυὸ ἐργατῶ ἀδέλι (ἐκτασις ἀμπέ-
 λου ὅσην δύναται νὰ καλλιεργήσουν εἰς ἡ δύο ἐργάται
 ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ) Κρήτ. (Ἅγιος Βασίλ.) Χίλ' ἀργατῶν ἀμπέλι
 (ἐκτασις ἀμπέλου ὅσην δύναται νὰ καλλιεργήσουν χίλιοι
 ἐργάται ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ) Χίος || Παροιμ. Ὁ καλὸς ἀργάτης
 εἶναι ἀπὸ τὸ μεσημέρι κ' ὕστερα (ἢ σωματικὴ ἀντοχή τοῦ
 ἐργάτου φαίνεται μετὰ μεσημβρίαν, διότι μέχρι τότε καὶ
 ὁ κακὸς ἐργάτης δύναται νὰ ἐργασθῇ) Κρήτ. Ὅποιος ἔχει
 ἀμπέλια ἄς βάνῃ ἐργάτες καὶ καράβια καλαφάτες (ἐκαστος
 ὀφείλει νὰ φροντίσῃ ὁ ἴδιος διὰ τὰς ὑποθέσεις του) Πάρ.

Ποῦ 'χει κατάρα γονικὴ τὸ Μάι εἶν' ἀργάτης,
 τὸν Ἄοστο χοιροβοσκὸς καὶ τὸ Γενάρι ναύτης

(ἐπὶ τῆς ταλαιπωρίας τοῦ ἐργάτου κατὰ τὸν Μάιον καὶ
 Ἰούνιον ἔνεκα τοῦ μήκους τῶν ἡμερῶν καὶ τοῦ καύσω-
 νος) Ἀνδρ. Τ' ἀργάτης ἢ γυναῖκα οὐς τὸ μεσημέρι πεινᾷ (διότι
 μετὰ μεσημβρίαν πάντως θὰ ἔχη τροφήν ἐκ τῆς ἐργασίας
 τοῦ συζύγου) Χαλδ. || Ἄσμ.

Θ' ἐβγαίνω καὶ θὰ πορπατῶ 'ς ὅλα τὰ πολιτείας,
θεὰ γυρεύω μάστορα, θεὰ ζητῶ ἀργάτην
Χαλδ.

Τῆς ἄφηκε καὶ λίγο χρὸς ἐννεὰ χιλιάδες γρόσια,
τῆς ἄφηκε καὶ γὰρ νὰ ζῇ χίλ' ἐργατῶν ἀμπέλι

Ἄρος. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀργάτ'ς Μακεδ.
(Ἀμπίν.) Ἀρκάτης Χίος Ἀρκάτες Κύπρ. Συνών. ἀργα-

τικός 2. β) Εἰδικώτερον ὁ ἐν ταῖς οἰκοδομικαῖς ἐργα-
σίαις βοηθὸς τῶν κτιστῶν ἐργάτης κομίζων τὰ διάφορα
οἰκοδομικὰ ὑλικά, οἷον λίθους, πηλὸν κττ. σύνηθ. καὶ

Πόντ. (Κερασ.) Σῦρ. κ.ά. γ) Τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ
ἐργάτου Κρήτ.: Φρ. Κάνω ἕναν ἀργάτη (ἐργάζομαι μίαν

ἡμέραν, δι' ἐν ἡμερομίσθιον) || Παροιμ. Ἀργάτη κάνεις;
ἀνὰ τὸνε τρώς (ὁ ἐργαζόμενος ἐπὶ ἡμερομισθίῳ λαμβάνει

τῶσα, ὅσα τοῦ ἀρκοῦν μόνον διὰ τὴν τροφήν τῆς ἐσπέ-
ρας. Συνών. φρ. μεροδοῦλι μεροφάει) Κρήτ. Συνών.

μεροκάματο. 2) Ἡ μέλισσα ἢ ἐργάτις Μακεδ. (Χαλ-
κιδ. κ.ά.): Λιγόδοιψαν οἱ ἀργάτις κί περιδοῖψαν οἱ βαδοῦρ'

(οἱ κηφήνες) Χαλκιδ. 3) Μηχανὴ πλοίου ἱστιοφόρου
διὰ τῆς ὁποίας ἀνασύρεται ἢ ἄγκυρα ἢ ὄργανον διὰ τοῦ

ὁποίου ἀνέλκονται πλοῖα εἰς τὴν ξηρὰν ἢ ὄργανον ἐν γένει
διὰ τοῦ ὁποίου ἀνέλκεται βάρος σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.

Οἰν.) 4) Ὁ ἐν τῷ μύλῳ ὀρθίος περιστροφικὸς στῦλος
ἐκ τοῦ ὁποίου διὰ προσθέτου ὀριζοντίου βραχίονος ἐξα-

τῶνται μεγάλοι ἀγκύλοι τὰ λεγόμενα ψαλίδια χρησι-
μεύοντα εἰς τὴν ἄρσιν τῆς ἄνω μυλόπετρας καὶ τὴν

μετατόπισιν διὰ τῆς στροφῆς αὐτοῦ Ἀθ. β) Σιδηρὰ
ράβδος τοῦ μύλου μετὰ τὴν ὁποίαν σφίγγουν τὰ μάγγανα

Ρόδ. 5) Τὸ στροφεῖον τοῦ ἐλαιοπιεστηρίου, ἥτοι ὁ ἄξων
εἰς τὸν ὁποῖον περιελίσσεται τὸ σχοινίον τὸ περιστρέφον

τὸ πιεστήριον πολλαχ.: Ὁλὴ τὴν ἡμέραν σὰν τὸν ἀργάτη
γυρίζ' ὁ δόλος, δὲν ἔχει στασιὸ Στερελλ. (Ἀράχ.) β) Μέγα

ὀριζόντιον ξύλον ἐν τῷ ἐλαιοτριβεῖν εἰς τὰς ὁπὰς τοῦ
ὁποίου στρέφεται τὸ στυράκι Χίος. 6) Μηχάνημα διὰ

τοῦ ὁποίου προσαρμίζονται καὶ περισφίγγονται εἰς τὰ
βαρέλλια ἀμφοτέραι αἱ βάσεις αὐτῶν Κρήτ. 7) Ὁ μο-

χλὸς παντὸς πιεστηρίου Σῦρ. 8) Τὸ ὑποστήριγμα τῶν
εἰς τὸν τόρνον προσαγομένων ξύλων ἀποτελούμενον ἐξ

ὀριζοντίου ξύλου μετὰ ποδῶν εἰς τὰ δύο ἅκρα Ναύστ.
Συνών. γαιδοουρίτσα. 9) Ὁργανον διὰ τοῦ ὁποίου

λεπτύνεται καὶ μεταβάλλεται εἰς σύρμα ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ἄργυ-
ρος Ζάκ. 10) Ἀτρακτος Ἀμοργ. Σύμ. Συνών. ἀδρά-

χτι 1, ἀργαταρία 2. 11) Ξύλινον ὑποπόδιον τὸ ὁποῖον
προστίθεται ἐπὶ τοῦ ἐλάσματος τοῦ λίσγου (Πρακτ. Γεωργ.

222). 12) Μικρὸς κορμὸς δένδρου πολύκλωνος εἰς τὸν
ὁποῖον κατὰ τὸ Πάσχα ἀναρτοῦν ἐν ταῖς οἰκίαις τὰ πασχα-

λινὰ κουλούρια Χάλκ. 13) Ἀρτος διτυρίτης ἢ κουλούρι
ἀπὸ ζύμην ἢ ὁποία ἐφύρθη μετὰ ζωμὸν ἀπὸ κουκκιά ἢ

ρεβίθια Κύπρ. 14) Θηλ. ἀρκατοῦ, ξηρὰ κολοκύνθη χρη-
σιμοποιουμένη ὡς δοχεῖον πρὸς μεταφορὰν ὕδατος Χίος.

15) Πληθ. ἀργάτις, οἱ μεγάλοι λίθοι οἱ ἐπιτιθέμενοι
ἐπὶ τῆς στέγης τῶν ἀσβεστοκαμίνων.

ἀργατική ἢ, ἀμάρτ. ἐργατική Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
ἀργατ'κή Μακεδ. (Πάγγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς καταλ. -ική.
Ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία: Ὁ δεῖνα δὲν ἀντέχει

'ς τὴν ἀργατικὴν Ἀπύρανθ. Τὴν στέλν' 'ς τὴν ἀργατ'κή Πάγγ.
Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργατικός 2.

ἀργατίκι τό, Ζάκ.
Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς καταλ. -ίκι.

Ὁ,τι ἀπολαμβάνει ὁ ἐργάτης εἰς εἶδος ὡς ἀμοιβὴν
τῆς ἐργασίας του. Συνών. ἀργατικός 1β.

ἀργατικὸ τό, ἐργατικὸν Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) ἐργα-
τικὸ Πόντ. (Κοτύωρ.) Χίος (Καρδάμ.) ἐργατικὸ Καππ.
(Ἀραβάν.) ἀργατικὸν Κάρπ. Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ.
Χαλδ. κ.ά.) ἀργατικὸ Ζάκ. Κάρπ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύθν.
Μέγαρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Λακων.) Πόντ. (Ὁφ.)
κ.ά. — Λεξ. Δημητρ. ἀργατ'κό Ἡπ. (Ζαγόρ. Τσαμαντ. κ.ά.)
Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.) κ.ά. ἀρκατικὸν Κύπρ.
ἀργατικὸ Ρόδ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἐργατικόν = ἀμοιβὴ ἐργασίας.
Ἰδ. Liddell - Scott - Jones Addenda et corrigenda
λ. ἐργατικός.

1) Ἡ διὰ τὴν ἐργασίαν μιᾶς ἡμέρας ἀμοιβὴ τοῦ ἐργά-
του εἰς χρῆμα, ἡμερομίσθιον Ἡπ. (Ζαγόρ. Τσαμαντ. κ.ά.)

Καππ. (Ἀραβάν.) Κεφαλλ. Κρήτ. Μέγαρ. Πελοπν. (Λακων.)
Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Στερελλ.

(Αἰτωλ. Ἀράχ.) — Λεξ. Δημητρ.: Ἐπῆρε τρεῖς δραχμὲς ἀργα-
τικὸ Κεφαλλ. Ἐπλερώθηκε τ' ἀργατικά του Κρήτ. Ζῶ μὲ τ' ἀρ-

γατ'κό μ' Ἡπ. Θὰ πάον νὰ πάρον τ' ἀργατ'κό μ' αὐτόθ.
Ἐδονκα ἱκατὸ δραμὲς γι' ἀργατ'κά Ζαγόρ. Πῆρα τ' ἀργατ'κά μ'

κ' ἔφ'κα αὐτόθ. Μῶφαγι τ' ἀργατ'κό οὐ δεῖνα Ἀράχ. Θὰ πλερώ-
σουμι πουλλὰ ἀργατ'κά Αἰτωλ. Ἐδῶκα 'τον τ' ἀργατικά τ' (τοῦ

ἔδωσα τὰ ἡμερομίσθιά του) Χαλδ. Συνών. ἀργατ'λί-
κι 2, μεροκάματο. β) Ἡ εἰς εἶδος ἀμοιβὴ τοῦ ἐργά-

του Ζάκ. Μέγαρ. Συνών. ἀργατίκι. 2) Ἡ ἐπὶ ἡμερη-
σίᾳ ἀμοιβῇ γινομένη ἐργασία τοῦ ἐργάτου Καππ. (Ἀραβάν.)

Μακεδ. (Πάγγ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ.
Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) — Λεξ. Δημητρ.: Δούλεψα - ἔκαμα

τρία ἀργατικά Λεξ. Δημητρ. Ἐντάγω ἀργατικὸν καὶ ζῶ (κά-
μνω ἀργατικὸ κτλ.) Χαλδ. Πάγω 'ς σ' ἀργατικὸν αὐτόθ.

Νὰ πάω 'ς ἐργατικὸ (θὰ πάγω εἰς ἀργατικὸ) Ἀραβάν. Ἐποί-
κα δέκα ἀργατικά (ἑποῖκα = ἔκαμα) Χαλδ. || Φρ. Ἀργατικὸν

δουλεύω (ἐργάζομαι ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀμοιβῇ) Κερασ. Συνών.
ἀργατική, ἀργατ'λίκι 1, μεροκάματο. 3) Πε-

ριληπτικῶς ὁμάς. σύνολον ἐργατῶν οἱ ὁποῖοι ἀπὸ κοινοῦ
ἐκτελοῦν ἐργασίαν τινὰ εἴτε ἐπὶ μισθῷ εἴτε ἀμισθί Κάρπ.

Κύπρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ρόδ. Χίος (Καρδάμ.): Θὰ βάλ' ἀρ-
γατικὸ (θὰ βάλω ἐργάτας διὰ νὰ κάμουν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο)

Ἀπύρανθ. || Ἄσμι.
Ἐχτὲς εἶχεν ὁ βασιλεὺς ἐργατικὸ μεγάλο,

ὅλοι ἐκόβαν μάρμαρα κ' ἐγὼ 'νοιγα πηγὰδι
Καρδάμ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργατ'εῖα 2. 4) Ὁ τόπος

ὅπου ἐργάζονται οἱ ἐργάται βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως,
οἷον ραφείου, ὑποδηματοποιείου κττ. Λεξ. Δημητρ.:
Κατέβα 'ς τ' ἀργατικὸ νὰ μοῦ φέρης ἕνα χνάρι.

5) Βοῦς
ἀροτῆρ Κύνθ. Συνών. καματερό (ἰδ. καματερός).

***ἀργατικόπουλλον** τό, ἀργατικόπον Πόντ. (Σάντ.
Χαλδ. κ.ά.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀργατικὸ διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -πουλλογ.

Μικρὸν ἡμερομίσθιον: Ἐδῶκεν ἅτον τ' ἀργατικότον αὐτ'.

ἀργατικός ἐπίθ. ἐργατικός λόγ. κοιν. ἀργατικός
σύνηθ. καὶ Πόντ. (Οἰν.) κ.ά. Θηλ. ἐργατίκισσα Κθεοτόκ.

Καραβέλ. 35 ἀργατίκισσα Κέρκ. ἀργατίκισσα Κεφαλλ.
Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. ἐργατικός.

1) Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἐργασίαν, φιλόπονος κοιν.: Ἀνθρω-
πος ἐργατικός. Γυναικα ἐργατικεῖα κοιν. Ὁ δεῖνα εἶναι ἐργα-
τικός καὶ θὰ ζήσῃ Κρήτ. || Ποίημ.

Ἀκουσε τ' ἀναστέναγμα τοῦ ναύτη, τ' ἀγωγιάτη,
τοῦ θεριστῆ τοῦ ἀργατικοῦ ἔμαθε τὸ τραγούδι

ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,91. 2) Οὐσ., ἐργάτης πολλαχ.: Δού-
λεψα πολλα χρόνια ἐργατικός πολλαχ. Ἦθελα νὰ βάλω ἐχτὲς

ἢ σήμερον δύο τρεῖς ἐργατίκισσες Κθεοτόκ. ἐν δ' ἄν. Συνών.

